

§ 6.

Indbetaling af forskud på indkomstskat kan første gang foretages med virkning for skatteansættelsen for skatteåret 1956—57.

§ 7.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under de drøftelser, som har været foranlediget af finansminister Kampmanns forslag om delvis at ophæve retten til at fradrage forudbetalte skatter, har det særlig været fremhævet, at det nuværende skattesystem medfører en meget betydelig skattestigning i det første skatteår efter en indkomststigning, og at denne høje beskatning psykologisk modvirker den ønskede forøgelse af arbejdsindsats og risikovillighed.

Efterhånden som det almindelige indkomstniveau er steget som følge af den faldende pengeværdi, er selv jævne indkomstgrupper kommet op på et niveau, hvor skattelovens progression sætter kraftigt ind. Denne progression rammer særlig stærkt indtægtsstigninger, der supplerer den normale indkomst. Da de offentlige udgifter er steget relativt stærkere end det nominelle indkomstniveau, vil der ikke være praktiske muligheder for en mærkbar udjævning af skattelovens progression, medmindre man på anden måde vil forøge skattetrykket.

Forslagsstillerne har derfor anset det for rigtigst at udforme nærværende lovforslag, således at skatten af indkomststigningen udjævnes, uden at statens og kommunernes samlede skatteindtægter mindskes.

For at forslaget kan få de bedst mulige virkninger, bør det pålægges skattemyndighederne som en pligt at bistå skatteyderne med vejledning, og forslagsstillerne er af den forventning, at mange virksomheder igennem deres interessekontorer o. lign. vil kunne opmuntre lønmodtagerne til at benytte sig af retten til forudbetaling, eventuelt således at en virksomhed efter aftale med sine arbejdere og funktionærer foretager forudbetalingerne til skattevæsenet.

Til illustration af det nuværende systems virkninger på en given indkomststigning skal følgende eksempel anføres:

En forsøger på Frederiksberg uden børn har igennem en årrække haft en bruttoindkomst på kr. 19 333,61, hvoraf han har svaret skat med kr. 4 333,68 (*normalskatten*). I 1954 har han forøget sin indkomst med kr. 2 000 som en eengangsindtægt.

Efter det gældende system vil hans *bruttoind-*

komst for 1955—56 udgøre..... kr. 21 333,68
hvorfra kan drages betalte skatter .. - 4 333,68

hans skattepligtige indkomst bliver
da..... kr. 17 000,00
som beskattes med kr. 5 532,72 eller kr. 1 199,04
mere end normalskatten.

Som følge af skattefradragets virkninger bliver hans skat da fra år til år:

1955—56:
kr. 5 532,72 — kr. 1 199,04 mere end normalt,
1956—57:
kr. 4 029,20 — kr. 304,48 mindre end normalt,
1957—58:
kr. 4 105,44 — kr. 228,24 mindre end normalt,
1958—59:
kr. 4 484,24 — kr. 150,56 mere end normalt,
1959—60:
kr. 4 333,68 — = normalt,
1960—61:
kr. 4 283,04 — kr. 50,64 mindre end normalt,
1961—62:
kr. 4 333,68 = normalt.

Gøres hele perioden op, viser det sig, at den pågældende

i 2 år har betalt.. kr. 1 349,60 mere end normalt,
i 3 år har betalt.. - 583,36 mindre end normalt
eller netto..... kr. 766,24 af indkomststigningen i 1954 på kr. 2 000.

Gennemføres nærværende forslag, vil der blive åbnet borgeren mulighed for i selve indkomståret at forudbetale et beløb, der kan bringes til fradrag ved den første indkomstopgørelse, der følger indkomststigningen.

Hvis den nævnte borger benytter sig af denne ret til forudbetaling af eksempelvis kr. 800, bliver hans skattemellemværende:

	Kr.
Bruttoindkomst.....	21 333,68
	Kr.
betalt normalskat.....	4 333,68
— forlods.....	800,—
	5 133,68
Skattepligtig indkomst.....	16 200,—